

DEMONSTRAČNÍ OBJEKT SAMECHOV

ekologické lesnictví

Lesy České republiky, s.p., Lesní závod Konopiště
Česká zemědělská univerzita v Praze, Fakulta lesnická a dřevařská, Katedra ekologie lesa

Zpracoval: Ing. Petr Kjučukov, Ph.D., LZ Konopiště, tel.: 956 266 115, mob.: 724 523 362,
e-mail: petr.kjucukov@lesy-cr.cz

ANOTACE

Demonstrační objekt Samechov byl založen pro aplikaci principů ekologického lesnictví. Hlavním cílem je modifikovat hospodaření tak, aby byly vedle produkce kvalitního dříví plnohodnotně zohledněny všechny ekosystémové funkce lesa, zejména podpora biodiverzity a zmírňování klimatické změny. V popředí zájmu je rezilience lesa, jeho adaptace na klimatickou změnu a mitigace této změny. Dále podpora biodiverzity, za užití zejména těchto nástrojů:

- imitace přirozených disturbancí
- ponechávání stromů k dožití a mrtvého dřeva k zetlení jako významná a integrální součást managementu (nastavba oproti přírodě blízkému lesnictví)

1. ZÁKLADNÍ ÚDAJE

Název demonstračního objektu: Samechov

Vznik: 1.1.2022

Administrativní zařazení (k roku 2022): Lesní hospodářský celek Konopiště - 1328, Lesy České republiky, s.p., Lesní závod Konopiště, polesí Komorní Hrádek

Výměra území: 64,15 ha (ve dvou částech – cca 49 a 15 ha)

Nadmořská výška: 320 – 459 m n. m.

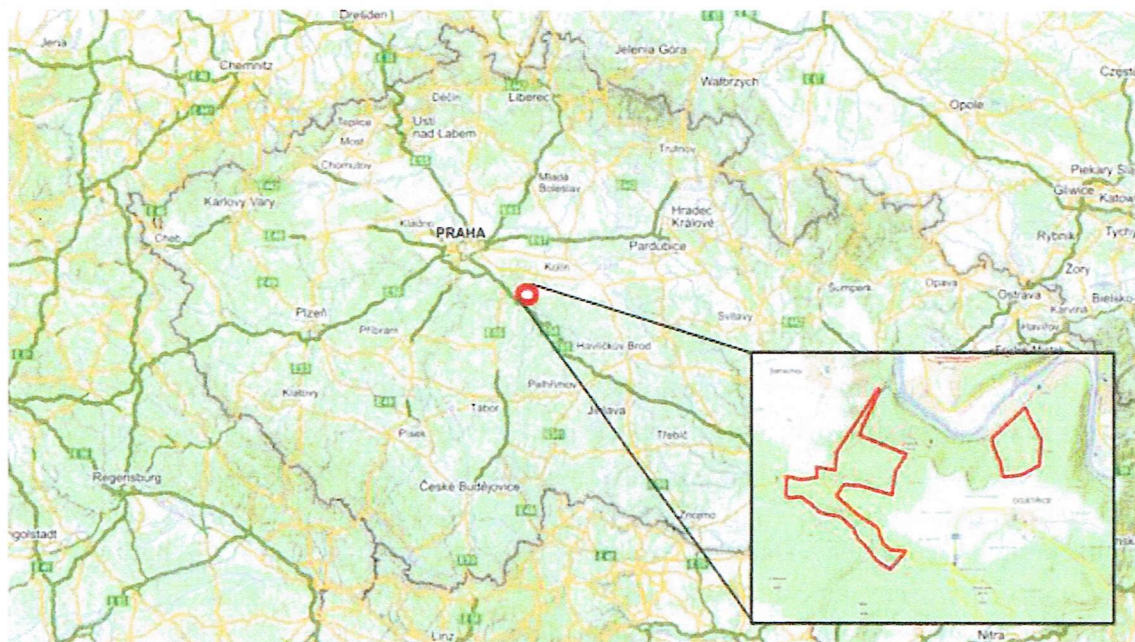
Kategorie lesa: 10 – les hospodářský

Lesnická typologie: Převažují soubory lesních typů 3S – svěží dubová bučina a 3B – bohatá dubová bučina.

Základní polohopis území:

Demonstrační území Samechov, určené pro praktickou aplikaci tzv. ekologického lesnictví, se nalézá v přírodní lesní oblasti 10 – Středočeská pahorkatina, v katastrálním území Samechov (obec Chocerady, okres Benešov), mezi osadami Samechov a Dojetřice. Nejvyšším bodem území je Spálený vrch (459 m n. m.). Území sestává ze dvou částí o souhrnné výměře cca 64 ha, přičemž obě části přímo navazují na Národní přírodní rezervaci Ve Studeném. Na území tak zasahuje padesátimetrové ochranné pásmo zmíněné rezervace.

Orientační zázkes v mapě:

2. PRINCIPY EKOLOGICKÉHO LESNICTVÍ

Koncepce ekologického lesnictví vznikla v Severní Americe na začátku 80. let 20. století. Základní myšlenkou je zachování biodiverzity při hospodaření. Ekologické lesnictví respektuje a napodobuje **režim přírodních disturbancí**, které v daném regionu předcházely antropogenním změnám krajiny, a na něž jsou adaptovány původní druhy organismů.

Přírodní disturbance mají podstatný vliv na trajektorii vývoje lesa, skladbu dřevin a celých společenstev, pedogenezi, (bio)diverzitu. Pro **strukturální komplexnost** a biodiverzitu lesa je podstatné, co po disturbancích v ekosystému zůstává a vzniká. Disturbanční režim lze napodobovat zejména tím, jak často (interval) a jak silně (intenzita) dochází v daném lesním prostředí k narušení porostů a co po těchto narušeních v lese zůstává (**biologické dědictví**). Je třeba předeslat, že holoseč není patřičným napodobením přírodní disturbance, neboť v přírodě nedochází k plošnému odstranění většiny biomasy, navíc v relativně krátké periodě obmýtí (cca 100 let).

Evropské lesnictví, zejména pasečné, ale v menší míře i nepasečné, je od přírodní dynamiky lesů vzdáleno (Aszalós et al., 2022). Uplatnění principů ekologického lesnictví tento odklon snižuje.

Ekologické lesnictví předpokládá promyšlené krajinné plánování (diferencované hospodaření v krajině), zahrnující přísně chráněné lesy, lesy s přírodě blízkým, integrativním managementem, jakož i lesy komerční. Na demonstračním území Samechov se ověřuje zejména zmíněný integrativní management.